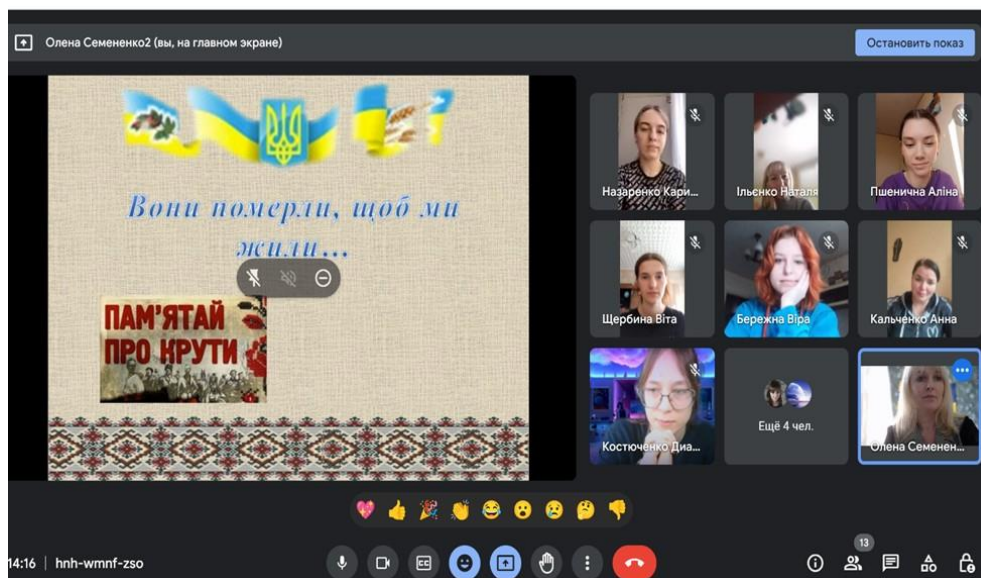

9 січня 2024 року відбулась виховна година зі студентами групи СС 30-23 та куратором Семененко О.В. на тему: «День пам'яті героїв Крут»»

Наприкінці січня 1918 р. 300 юних студентів і гімназистів стали на захист рідної землі від більшовицьких орд, під Крутами. Наймолодшому з них Андрію Соколовському було лише 15 років, а найстаршому Володі Шульгіну – 23.

Крути... Символ героїзму і відданості нашого юнацтва, символ національної трагедії. Цвіт української молоді, Герої, які склали іспит зрілості, ставши в обороні української Волі і Державності...

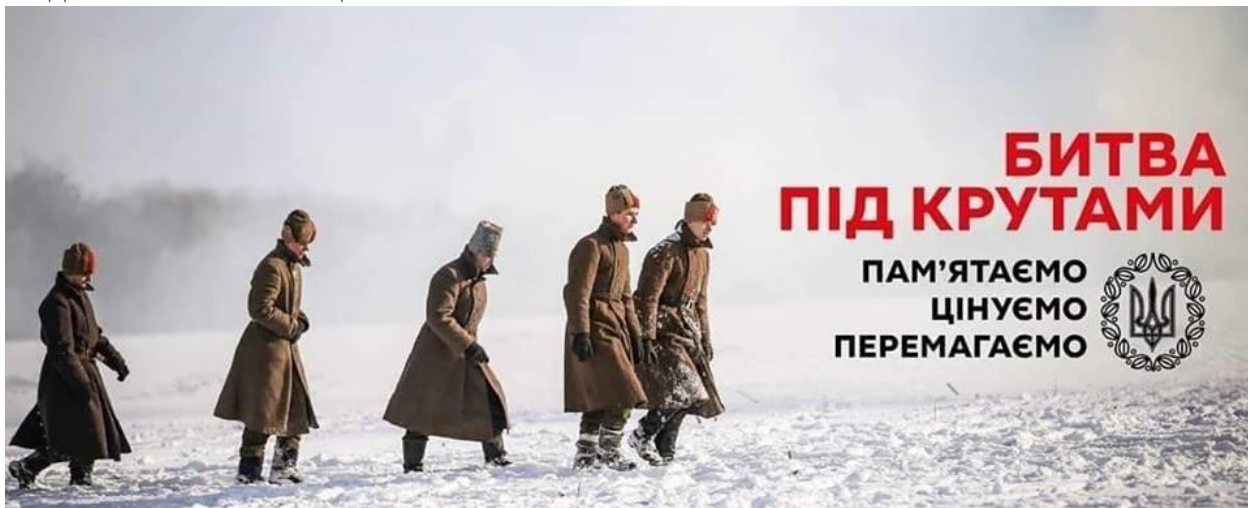
Давайте своєю пам'яттю та уявою перенесімося в буремний, незабутній 1917 рік.

4 березня 1917 року в Києві з представників різних політичних партій утворилася Українська Центральна Рада на чолі з професором М. Грушевським.

15 січня на добровільних засадах почалося формування загону молодих захисників України.

Вночі 28 січня курінь, що налічував близько трьох сотень чоловік, виїхав зі станції Київ – Пасажирський і наступного дня прибув на станцію Крути. Очевидець розповідає: « Багато доводилося бачити військових потягів, але здається, ні в одному з них не співали стільки пісень, не можна було почути стільки дотепів і жартів. Думок про небезпеку не було, як не чулось розмов про можливість поразки». Попереду був ворог...

У глибокому снігу при 15-ти градусному морозі у своїх благовісних шкільних шинелях, залягли юнаки в лаву. Назустріч їм, як чорне гайвороння посунулося більшовицьке військо силою до 4 – ох тисяч бійців.

Тримаючи рушниці в замерзлих руках, ці діти зустріли ворога рясним вогнем. П'ять годин безперестану студентський курінь стримував «червоні лави», весь час під градом куль та вибухів гранат, проте ніхто не думав кидати позиції, відступати.

Ворог наблизився і побачив мізерні сили перед собою. Підбадьорений перевагою він кинувся в атаку.

Коли настала ніч, лежало на крютянських полях близько 300 трупів.

Щоб уникнути повного знищення, оборонці почали відступати, розібрали залізничну колію, щоб затримати наступ ворога. Вночі, втративши орієнтацію в темряві, у ворожий полон випадково потрапили 35 юнаків, які брели розкислим полем без набоїв у рушницях. Сімох юнаків, серед яких були поранені, з невідомих причин відправили до Харкова, що і зберегло їм життя. А 28, зазнали страшних тортур. Цілу ніч над ними знущалися більшовицькі головорізи. Галичани Іван Сорокевич і Григорій Піпський, підтримуючи один одного, хоробро дивилися в очі неминучої смерті. І раптом Григорій заспівав «Ще не вмерла Україна»... інші підхопили... Пролунали постріли. Вже вбитим ненависники виколювали очі, знущалися над тілами.

Закатували їх червоні нелюди.

Трагедія під Крутами не закінчилася окремою жорстокою розправою зі студентами та гімназистами, що полягли в нерівному бою. Режим, який так часто лицемірно називав себе найгуманнішим і найсправедливішим, не дозволив навіть поховати героїв за народними традиціями. Але після повернення до Києва Центральної Ради, М. Грушевський на першому засіданні Малої Ради 9 березня 1918 р. запропонував вшанувати пам'ять полеглих стрільців студентського куреня, що загинули за Україну. Було вирішено перевезти тіла до Києва і поховати на Аскольдовій горі. Похорони відбулися 19 березня.

Діти України, старші і малі, ця могила – ваш храм. Минуть роки, десятиліття, століття – пам'ять про юнаків-героїв не згине повік. Вона світитиме не тільки українцям, всім, обраним Богом людям, що покладають життя своє в ім'я ідеї, в ім'я брата свого. Для нас Могила ця лишиться на віки полум'ям віри, вона дала нам незабутнє минуле. Діти України – це ваша могила, вона буде тим дзвоном, що не дасть нам спинитись, не дасть забути в хвилини відчаю. В хвилини занепаду, в хвилини знесилля будуть до неї іти старі й малі, щоб підживитись тим святим вогнем ентузіазму, який палатиме тут, під камінним хрестом»

Історія подарувала нам унікальну можливість збудувати незалежну українську державу. Але в наш складний час з новою силою звучать слова нашого великого земляка, відомого українського письменника Уласа Самчука, який в 1992 р. пророче застерігав: «Молодь мусить розуміти, що історія кожної хвилини може подарувати нам нові Крути. І було б дуже недоцільним, коли б та своєрідна героїка без знань, без підготовки, без твердого і послідовно організованого керма перейшла в нашу традицію». І він як у воду дивився. Адже у 2014 році імперська Московія знову розв'язала війну проти нашої держави.

Герої Крут – тепер ми називаєм їх
Цей збережемо подвиг у серцях,
Бо років 100 назад политий кров'ю сніг,
Вже прокладав для України шлях.
Минула сотня літ, а ворог не змінивсь!
Нові Герої і нові бійці знов віддають життя
Так, як тоді, колись
За матір, доньку, сина і сестру,

Кохануо дружину
За рідний край, небесну синь,
За неньку – Україну!

Прослухали пісні:
П. Дворський «Балада про Крути»
Пісня «Під Києвом, під Крутами»